

[Jørgen Gram.]

som mange tildragelser dernede giver udtryk for, og vrangvilje, chikane fra myndighedernes side mod den dansksindede befolkning hindrer den rolige og fredelige atmosfære landene imellem, som begge lande har interesse i kan være tilstede.

Der er i den sidste tid gennem den danske presse gået en meddelelse om, at rigsdagens sønderjyske udvalg, hvis formand er kirkeministeren, har afslået en henvendelse om, at en ny dansk skole i Vestermølle, hvis opførelse og delvise drift er sikret gennem private midler, kunne blive indskrevet hos den danske skoleforening i Flensborg. Undertonen i denne meddelelse i pressen er, at man må undres over, at en sådan beslutning kan være enstemmig. Jeg har et par ord at sige til dette.

Der har siden krigens afslutning som bekendt ofte været divergerende opfattelser omkring det sydslesvigske spørgsmål; men man har lagt sig fast på, at rigsdagens og regeringens beslutninger om Sydslesvig altid bør være enstemmige. En sådan enighed har naturligvis sin store værdi. Jeg lader det stå hen, om man kan sige, at det er en nødvendighed, men i det sønderjyske udvalg er princippet videreført sådan, at der også i alle detailspørgsmål kræves enstemmighed, og denne enstemmighed om de mange detailspørgsmål er jo ikke altid tilstede. Når denne grundregel kræves gennemført, så bliver den eller de mest negative standpunkter eneafgørende, og afvigende meninger, eventuelt også fra regeringens side, bliver uden større betydning. Regeringens handlefrihed beskæres altfor stærkt, og medlemmer af det sønderjyske eller det sydslesvigske udvalg kommer til at lægge navn til synspunkter og beslutninger, som ikke er deres egne. Personlig mener jeg således, at vi burde have imødekommet de sydslesvigske ønsker vedrørende den danske sundhedstjeneste dernede i højere grad, end den nylig vedtagne afviklingsplan giver udtryk for. Hvad hjælpen til skolearbejder syd for Slien angår, står jeg personlig ikke afvisende overfor dette kulturelle arbejde der, således som man fra andre sider gør. Tværtimod må man beundre den udholdenhed og trofasthed, som forældrene visse steder i dette sydslesvigske område giver udtryk for for at få deres børn i dansk skole.

Det er så koldt at afvise dette, som sket

er. Når der er enstemmighed om statsstøtte til dansk biblioteksarbejde i det sydslesvigske område syd for Slien, således som det er tilfældet, så er hjælp til danske skoler da meget naturlig, ja, egentlig en forudsætning; for dansk undervisning af børnene er en nødvendighed for, at den kommende generation kan tilegne sig de værdier, som ligger i den danske litteratur, og derved lære Danmark nærmere at kende. Jeg vil håbe, at der findes udveje for, at det danske skolevæsen, der gror frem trods store hindringer, også dernede må finde en betryggende eksistens.

Jeg vil også gerne fra denne talerstol rette en tak til den svenske rigsdagsmand Ture Nerman, fordi han i Sverige har kritiseret planen om speciel hjælp fra Sverige til flygtningenes bosættelse i Slesvig og Holsten. Den danske regering har i årevis med Kiel- og Bonnregeringens forståelse ydet aktiv hjælp for at få flest mulige flygtninge bort fra det overbelagte Slesvig og Holsten. Flygtningene er på mange måder foretrukket fremfor den hjemmehørende befolkning, og de får ved bosættelse kontante midler af den tyske stat og andre lettelser, som den hjemmehørende befolkning ikke har, således at den hjemmehørende befolkning derved ofte trænges ud af flygtningene. Det ville gøre godt hernede i Danmark og i Sydslesvig, hvis man i Sverige havde øje for dette, og om man fra Sveriges side også her erkendte Danmarks og Nordens interesse. Netop i en tid, da man har et samvirke mellem de nordiske bondeorganisationer, og efter at man lige har startet Det nordiske Råd, bør vi kende og støtte, ikke modarbejde hinandens interesser.

(Kort bemærkning.)

Frede Nielsen: For at der ikke skal brede sig en misforståelse, vil jeg gerne sige, der har aldrig nogensinde været truffet nogen beslutning i regeringens sønderjyske udvalg om, at der både i store og i små sager skulle være enstemmighed. En sådan beslutning er aldrig truffet, og den kan man ikke træffe. Når derfor det ærede medlem udtaler sig, som han gør, har jeg lidt svært ved at forstå, at det kommer fra denne talerstol, og hvorfor det ærede medlem ikke først har spurgt sin partifælle, der jo er leder af dette sønderjyske udvalg. Hvorfor